

[Handelsministeren.]

var gaaet ud over, havde ønsket. Men jeg haaber, at man nu vil kunne opnaa at faa tilstrækkelig Branche- og Fagkundskab i Valutacentralen, saaledes at Fejltagelser i videst muligt Omfang kan undgaas. Det ærede Medlem Hr. Elmquist nævnte et Eksempel paa, at en Mand havde ventet hele 3 Uger paa en Valutaattest, men i samme Øjeblik han havde meldt sig paa Valutakontoret med sin Besværing, fik han sine Forhold ordnet. Det tyder jo paa, at de Oplysninger, vedkommende Mand havde givet, ikke var fyldestgørende, og der kan saaledes ligge nogen Skyld paa begge Sider.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist henstillede, at man skød en Mængde Smaating ud, som uden nærmere Prøvelse skulde kunne gaa ind i Landet. Ogsaa dette Spørgsmaal har været drøftet i Valutaudvalget og vil formentlig blive drøftet paa ny. Vi er i det hele taget i Valutaudvalget inde paa den Betragtning, at hvis man kan udskyde en Del Varer, undgaa at give dem en kritisk Bedømmelse, vil det være ensbetydende med at lette Valutacentralen for en Del Arbejde. Hvorvidt det vil være til nogen Nytte at spørge ogsaa Provinshandelskammeret, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men jeg skal overveje den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Elmquist har gjort til mig.

Madsen-Mygdal: Da jeg forstaaer, at det er Formandens Hensigt at slutte Forhandlingerne i dette Møde, skal jeg bestræbe mig for at fatte mig i størst mulig Korthed, men der er, efter at jeg først havde Ordet, af forskellige efterfølgende Talere fremsat forskellige Bemærkninger, som jeg gerne vil give Svar paa. Jeg skal tillade mig at tage dem i den Rækkefølge, i hvilken de har talt.

Jeg skal først sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg tror, jeg kan indskrænke mig til faa Bemærkninger overfor den Taagetale, det ærede Medlem holdt heroppefra, en Tale, hvor det var paa den ene Side og paa den anden Side, en Tale af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror neppe, noget Medlem af Tinget i dette Øjeblik egentlig ved, hvad det konservative Parti vil, eller hvad det ikke vil.

Men det ærede Medlem sagde, at Venstres Stilling var en anden, end man kunde vente efter Partiets Stilling gennem Maaneder. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Jeg har i Dag begrundet vor Modstand mod en saa langvarig Forlængelse, som den højtærede Minister har foreslaaet, og jeg har paa et enkelt bestemt Punkt,

nemlig med Hensyn til Afleveringspligten for Valuta her i Landet og med Hensyn til dette Noteringsdiktat fremholdt ganske de samme Synsmaader, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved, jeg har fremholdt i de allerførste Møder i September Maaned eller i Begyndelsen af Oktober, da vi drøftede Spørgsmaalet efter Valutaudvalgets Nedsættelse. Det ærede Medlem kan bebrejde mig og mit Parti, saaledes som det ærede Medlem Hr. Holstein senere gjorde det, at vi ikke holdt fast og sagde absolut nej, saaledes som vi gjorde det straks, og som vi jo gentagne Gange har fremholdt det, men vi har deri vist en Imødekommenhed, saalænge man gik de rene Valutarestriktioners Vej. Vi har sagt: lad os da prøve, om det derved er muligt at naa til Vejs Ende, og vi har en kort Tid givet efter og vist en Imødekommenhed overfor Regeringen, en Imødekommenhed, som ærlig talt ikke finder megen Paa-skønnelse; det skal vi lægge Mærke til. Men vi har intet Øjeblik sagt, hverken i Valutaudvalget eller fra denne Talerstol, at dette er en Tilstand, som kan vare ved ret længe. Og da vi maatte erkende, at Valutarestriktionerne ikke kunde løse Spørgsmaalet og for knap 2 Maaneder siden indførte en Varestriktionspolitik, da sagde jeg udtrykkeligt: dette er en Tilstand, som hurtigst muligt maa bringes til Ophør; men vi bøjede os igen og sagde: det er os ikke magtpaaliggende, at det sker lige nu, det kan vare et Par Maaneder. Men ingen kan forbavses over, at vi siger, naar der nu foreslaas en saa stor Forlængelse, at nu maa denne Tilstand, af de Grunde og meget vægtige Grunde, som foreligger, bringes til Ophør.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde til mig, at det ikke kunde nytte, at jeg prøvede paa at komme udenom, at jeg havde Ansvar for Loven af 30. Januar, og at denne Lov ganske særlig var mit Værk. Jeg ønsker aldeles ikke at gaa uden om noget eller fralægge mig mit Ansvar og min Del i denne Lovs Vedtagelse. Jeg synes heller ikke, det ærede Medlem skulde prøve paa det, for saa vidt jeg ved, var ogsaa han og hans Parti med til at gennemføre Loven. Men naar det ærede Medlem stadig væk mener, at jeg har en ganske særlig Andel i den, vil jeg sige — skønt jeg ikke tror, det tjener noget nyttigt Formaal, at vi kommer ind paa at drøfte disse Forhold her —, at det er ganske rigtigt, at jeg af en bestemt Grund mente, at en Vareregulering ad denne Vej var langt at foretrække fremfor at gaa Toldvejen.

Naar det ærede Medlem har talt om, at vi kunde naa det samme ved at anvende Toldforanstaltninger, maa jeg sige, som jeg